

مغلوبیت تاریخی یا مرعوبیت فرهنگی؟ / کسب مقام در آوردگاه یوروویژن، افتخاری ندارد

یک نویسنده‌ی جوان آذربایجانی طی یادداشتی به احساسات و باورهای مردم این کشور نسبت به موضوع یوروویژن پرداخته و آنها را به تندى نقد کرده است.

به گزارش آران نیوز: به نقل از آناج امسال نیز جمهوری آذربایجان به رغم برخی مخالفت‌ها برای شرکت در مسابقات یوروویژن که در شهر تلاویو برگزار می‌شد شرکت کرد. چنگیز مصطفی اف که به عنوان نماینده‌ی جمهوری آذربایجان در این مسابقات شرکت داشت در نهایت توانست به مرحله‌ی فینال راه پیدا کند. اما در این مرحله نتوانست موفقیت چندانی کسب کند و در بین 10 تیم حاضر در فینال به مقام هفتمی رسید.

بعد از راهیابی تیم آذربایجانی به بخش فینال یوروویژن 2019، برخی‌ها در این کشور با تجربه‌ی فضاحتی که از میزبانی آن داشتند، در شبکه‌های اجتماعی مطالبی منتشر میکردند که در کل یک پیام داشت و آن هم آرزوی عدم موفقیت و میزبانی 2020 بود.

مسابقات یوروویژن و رای گیری میزبانی

مسابقات آواز یوروویژن (Eurovision) یک مسابقه‌ی بین‌المللی موسیقی است که از سال ۱۹۵۶ به صورت سالیانه برگزار می‌شود. طبق قوانین مسابقه، کشورهای فعال عضو اتحادیه اروپا امکان شرکت در این مسابقه را دارند. کشورهای شرکت‌کننده در مسابقه باید یک آهنگ و یک خواننده را معرفی کنند که خواننده باید حداقل ۱۶ سال سن داشته و آهنگ مورد نظر قبلاً در جایی پخش نشده باشد.

سیستم رای‌گیری مسابقات به گونه‌ای است که کشورها به ۱۰ کشور برتر، از ۱ تا ۱۲ رای می‌دهند و نتیجه نیز ترکیبی از آرای مردم و داوران هست. در این میان دو نکته‌ی مهم درباره مسابقات وجود دارد. اول اینکه برنده‌ی مسابقه‌ی هر سال، میزبان مسابقات در سال بعد می‌باشد و دوم اینکه همجسگرایان در طول برگزاری این مسابقات در کشور میزبان حضور دارند و یک رژه‌ی خیابانی برگزار می‌کنند.

جمهوری آذربایجان کشوری بود که در سال 2011 برنده‌ی مسابقات شده بود و طبق قوانین مسابقه، در سال 2012 نیز میزبان این مسابقات در باکو بود که حواشی بسیاری به همراه داشت.

همجسگرایان، خدای مسلمانان و نفرت آذربایجانی

یک نویسنده‌ی جوان آذربایجانی طی یادداشتی با عنوان "همجسگرایان یوروویژن، خدای مسلمانان و نفرت آذربایجانی" به مجموع احساسات مردم این کشور نسبت به موضوع یوروویژن پرداخته و علیه کسانی که مخالف برتری آذربایجان بودند، تاخته است.

آقشین ینی سی در ابتدای این مطلب گفته است: «برخی‌ها با داد و ناله از آرزوی خود برای عدم موفقیت نماینده‌ی آذربایجان می‌گفتند و در این میان تعداد زیادی از مردم هم شبیه بودائیان شده و سکوت کرده بودند.»

نویسنده‌ی این یادداشت هرچند تلاش کرده است تا بطور مستقیم از ایران نامی نبرده باشد اما تلاش کرده است تا عدم تطبیق فرهنگ یوروویژنی با فرهنگ دینی آذربایجانی را به کشور همسایه (ایران) نسبت دهد و نوشته است: «ما (آذربایجانی‌ها) مردمی هستیم که وقتی اعراب به کشورمان می‌آیند به آنها فحاشی می‌کنیم و وقتی سایه‌ی جنگ میبینیم نفرین میکنیم و وقتی همجنس‌گرایان به آذربایجان می‌آیند آنها را (ایت دن آلیب اینه وریریک) یعنی بدترین توهین‌ها را به آنها میکنیم و درکل ما ملتی هستیم که نسبت به همه بدبینیم و شاید هم این بدبینی به خاطر همسایگانمان باشد که سال‌ها ما را تحت تاثیر قرار داده اند.»

این نویسنده در ادامه سعی کرده است تا با استناد به برخی ادعاهای نویسنده‌های به نام فوکو، بطور فلسفی موضوع انکار یوروویژن توسط مردم آذربایجان را یک مغلوبیت تاریخی قلمداد کند و هیچ اشاره‌ای هم به نقش آموزه‌های دینی مردم این کشور نداشته باشد و گفته است: «شاید خدایی که ما داریم، ما را مجبور به نفرت از این مسابقات می‌کند.»

نقش کلیدی یوروویژن در حل مشکلات لاینحل!

نویسنده سعی کرده است تا مخالفت مردمی آذربایجان با فرهنگ یوروویژنی را به برخی دلایل پیش پا افتاده از جمله ترافیک! نسبت دهد و از آن تعجب کند و در عین حال سعی کرده است تا ماهیت این مسابقات مبتدل را به یک مبارزه‌ی سیاسی تبدیل کند و نوشته است: «این مسابقه که در سال‌های ابتدایی به فروپاشی دیوار برلین منجر شده بود در سال‌های بعد به دخالت‌های روسیه در گرجستان و اوکراین اشاره کرده و امسال نیز در خاک اسرائیل، به مساله‌ی فلسطین و اسرائیل اشاره کرده و سعی در حل مساله دارد.»

لازم به توضیح است که در مسابقه‌ی امسال یوروویژن در خاک رژیم صهیونیستی مدونا که به ملکه‌ی پاپ آمریکا شهرت دارد در حین اجرا، به همراه دو رقص ظاهر شد که لباس یکی از آنها منقش به نقشه فلسطین و دیگری نقشه‌ی اسرائیل بود. آقشین ینی سی سعی کرده است تا این اقدام را تلاشی برای حل موضوع فلسطین قلمداد کند در حالی که این حرکت گامی به سوی

وجاهت بخشی به رژیم صهیونیستی در کنار فلسطین بود.

نویسنده در انتهای یادداشت بلند خود می نویسد: تمام زرق و برق و زیبایی این مسابقات به همجنس‌گرایانی است که با لباس‌های متفاوت در محل مسابقات حاضر می شوند و شاید آنها مشکلات خاص جنسی دارند ولی آیا ما هیچ مشکلی نداریم؟! این نویسنده در پایان، حرکت مردم برای اصلاح را آرزو کرده است.

هنرمندان آذربایجانی از قدیم الایام با خلاقیت خود، موسیقی منحصر به فردی را می‌آفرینند. عاشیق، سرآمد و به نوعی پیشینه تاریخی و فرهنگی موسیقی اصیل آذربایست. عاشیق‌ها در وصف آذربایجان و دلاوری‌های بزرگان آن، در مراسم جشن و عزاداری، سروده‌های زیبایی را به همراه موسیقی آذربایجانی می‌خوانند و مورد توجه مردم قرار می‌گیرد. طبیعتیست که چنین فرهنگ غنی و سبک جذاب موسیقی باید تقویت و احیا شود. فرهنگی که امروز گرفتار خودباختگی و مرعوبیت شده است. با سبک وارداتی از غرب در موسیقی هر عنوان و مقامی هم در آوردگاهی همچون یوروویژن کسب شود افتخاری ندارد.

گزارش از: امیرفاطمی